

Finlands globala ansvar

2007

Vad betyder globaliseringen för SFP?

Globaliseringen innebär att det internationella samfundet står inför en rad gemensamma utmaningar. Därför måste vi allt mera kunna samarbeta över gränserna. Svenska folkpartiet arbetar utifrån utgångspunkten att gränsöverskridande problem kräver gränsöverskridande lösningar. Globala utmaningar som inte kan lösas av bara ett land spänner vitt från t ex miljö- och säkerhetsfrågor till behovet av frihandel och demokrati. Det blir allt svårare att se på en enskild fråga isolerat. Därför måste den nya politiken för global utveckling ha som syfte att alla politikområden deltar i arbetet för att skapa en rättvisare och mer hållbar global utveckling.

En rätt hanterad globalisering är nyckeln till välstånd och rättvisa i världen. Därför tror sfp på en fri rörelse av personer, varor, tjänster och kapital. I en öppen värld kan värderingar som demokrati, marknadsekonomi, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, självklara fundament i vår gemensamma tillvaro, växa till och befria människor från fattigdom och förtryck. Globaliseringen har inneburit att levnadsvillkoren för stora delar av befolkningen i världens fattiga länder förbättrats.

Trots den här positiva utvecklingen lever dock fortfarande miljontals människor i fattigdom, misär och förtryck. En snabb ekonomisk tillväxt leder inte nödvändigt-

vis till att samhällen blir stabila och trygga. Därför behövs en aktiv, global politik som garanterar en mer rättvis och hållbar samhällsutveckling. Det här ansvaret gäller i första hand alltid lokalt, men också globalt. Finlands globala politik bör säkra att Finlands bidrag till att uppnå FN:s millenniemål förverkligas.

Finlands regering har under de senaste åren inlett ett omfattande arbete för att möta de globala utmaningarna. Det här arbetet har resulterat i en rad rapporter för hur Finland, som ett litet land, skall möta globala utmaningar särskilt på ekonomins område. Mycket har redan gjorts för att främja en ny berednings- och beslutskultur som utgår ifrån att olika politikområden hänger ihop och att nationella och internationella aspekter inte kan ses isolerat från varandra. Trots detta finns ännu mycket kvar att göra för att utveckla vårt politiska beslutsfattande samt vår administrativa hantering av globala frågor.

I den globala gemenskapen behöver ett internationellt välfärdssamhälle medborgare som har en mångsidig världsbild och som har förutsättningar att förstå komplicerade samband. Global fostran är ett viktigt led i att uppnå detta.

Det är också viktigt att bygga internationella, liberala allianser för att hantera gemensamma, globala utmaningar. För sfp:s del sker detta främst inom Liberal International och European Liberal Democrats.

SFP arbetar för:

- att Finlands regering under inkommande regeringsperiod 2007–2011 fortsätter att implementera och utveckla de förslag som lagts fram i den nuvarande regeringens globaliseringsrapporter
- att en konsekvent, global politik som bättre beaktar de fattiga ländernas behov eftersträvas och att nödvändiga politiska och administrativa redskap för att uppnå detta utvecklas
- att det tillsätts en ministerarbetsgrupp för globala frågor
- att tillräckliga medel avsätts och insatser görs inom skolan för att skapa bättre kunskaper och förståelse för våra globala utmaningar

Säkerhet och globalisering går hand i hand

Aldrig förr har världen och människorna som lever här varit så sammanflätade, så beroende av varandra. Ekonomiska kriser sprider sig med rasande fart. Miljökatastrofer, krig och svält förblir inte geografiskt isolerade fenomen utan de sprids på nolltid till att utgöra globala säkerhetsrisker. Finlands närområden präglas av stora hälsokillnader och miljöföroreningar, fenomen som inte känner några gränser. Världens minst utvecklade länder lider av fattigdom och förtryck, med påföljande flyktingströmmar. Finland och EU löser inte dessa globala hotbilder med isolationism och effektiva gränskontroller. Hotbilderna måste hanteras globalt.

Terrorattackerna mot USA har för evigt etsat sig fast på våra näthinnor. Själv-mordsattackerna i Londons tunnelbana och bomberna på lokaltågen i Madrid förde hotbilderna betydligt närmare och visade samtidigt på en ny dimension, den inre terrorismen. Själv-mordsbombarna var tonåringar, födda och uppvuxna i Storbritannien, som såg ut att leva helt vanliga medelklassliv, välintegrerade i samhället. De hade jobb, fritidsintressen och umgicks med sina vänner. Denna andra generations terrorism, där barn till invandrare radikaliseras och börjar agera, måste motverkas.

För att bekämpa terrorismen behövs så väl kortsiktiga som långsiktiga åtgärder. De kortsiktiga måste göra livet så tryggt som möjligt för Finlands medborgare. Det behövs ett nära samarbete och informationsutbyte mellan polis- och åklagarmyndigheter i EU och på global nivå. Terroristerna och deras telefonsamtal och penningströmmar måste spåras. Men terrorismen kan inte bombas eller spåras bort.

De viktigaste åtgärderna för att komma åt terrorismen är långsiktiga. Det handlar om attitydfostran och tillgång till kunskap och information – så väl i väst som i det muslimska samfundet. Integreringen av invandrare måste förbättras. Vi måste stöda moderata muslimer i deras strävanden efter demokrati och mänskliga rättigheter, med jämlikhet mellan män och kvinnor som ett självklart mål, och vända oss mot den muslimska fundamentalismen vars långsiktiga mål är att kämpa mot globaliseringen och dess effekter i den muslimska världen.

Det politiska vakuum som uppstår i länder som härjas av fattigdom, korruption och sönderfallande statsstrukturer är en god jordmån för fanatism och terrorism. I kampen mot detta politiska vakuum har så väl enskilda stater som organisationer som Förenta Nationerna ett stort ansvar. För att FN skall kunna ha en stabiliserande, trovärdig effekt i olika krishärdar måste säkerhetsrådet garanteras tillräckliga muskler och kunna gripa in militärt för att kväsa väpnade konflikter i dess linda.

Finland bör i framtiden utveckla en allt större kompetens och kapacitet att delta i det internationella krishanteringsarbetet. För att möjliggöra detta bör utbildningen i Finland inom försvars-, räddnings-tjänst- och civil krishantering utvecklas och integreras, för att bättre svara mot de utmaningar som dagens internationella kriser ställer. Det viktiga är att hjälpa de lidande på humanitära grunder. Vid even-tuella naturkatastrofer bör hjälpen kanaliseras via den internationella aktör som snabbast kan agera på plats.

Sfp arbetar för:

- att utjämna de globala välståndsklyftorna och polariseringen i världen
- att Finland utvecklar en allt större kompetens och kapacitet att delta i det internationella krishanteringsarbetet
- att utveckla ett mångkulturellt samhälle där män och kvinnor av olika etnicitet och religiös tillhörighet lever jämlikt och i dialog med varandra.
- att bättre integrera invandrare i Finland och Europa

Mer demokrati och mänskliga rättigheter - mindre korruption

Sfp anser att den enskilda människan är unik och att alla har rätt till inflytande över sin tillvaro. Ett demokratiskt samhälle är en förutsättning för detta. Därför vill sfp arbeta aktivt för att främja mänskliga rättigheter och för att sprida demokrati i världen. Arbetet för att motverka terrorismen får inte minska respekten för de mänskliga rättigheterna.

Utvidgningen av EU fungerar som ett bra exempel på hur internationell demokrati kan spridas. Det fördjupade mellanstatliga samarbetet inom ramen för EU har inneburit stora fördelar för de länder som anslutit sig. Dessa fördelar har sedan använts som morot för att kringliggande länder skall genomgå en nödvändig demokratiseringsprocess. Modellen kan användas även i andra sammanhang. Finland och EU bör fördjupa sitt samarbete med och utöka sitt stöd till demokratier i tredje världen.

Det är viktigt att Finland stöder samhällsutvecklingen i icke-demokratier och i demokratier som håller på att byggas upp. Ekonomiskt och övrigt bistånd till icke-demokratier bör emellertid inte ske i samarbete med statsmakten i mottagarlandet. I stället skall hjälpen kanaliseras till att stöda organisationslivet och tredje sektorn. Även oppositionen bör få stöd och ha möjligheter att verka.

Effektiva åtgärder måste vidtas mot länder som bryter mot de mänskliga rättigheterna. Finland bör på alla nivåer verka för att avskaffa den omfattande människohandel som pågår.

Korruption undergräver i många länder utvecklandet av en fungerande rättsstat med en transparent förvaltning. Genom att stöda demokrati, fri media och ett aktivt medborgarsamhälle samt genom att lyfta upp korruptionsproblemet i dialogen med våra samarbetsländer, kan vi främja en positiv global utveckling. Att bryta handelsförbindelser vid människorättsbrott drabbar tyvärr de fattigaste. Sfp förespråkar sanktioner, som till exempel låsning av icke-demokratiska makthavares tillgångar i EU-länder.

I utvecklingsländer är kvinnorna och barnen ofta de mest utsatta. Barnens rättigheter, särskilt rätten till skolgång i alla lägen, bör stödas. Likaså måste vi se till att kvinnor har lika möjligheter att delta i samhällets uppbyggnad när fred återställs i krisområden. Freden får inte bli ett hot mot kvinnors frihet, såsom det förefaller i ljuset av många rapporter, t.ex. Elisabeths Rehns rapport om kvinnor i fred och krig.

Sfp stöder arbetet som görs inom ramen för DEMO r.f., de finska riksdagspartiernas samarbetsförening. Föreningens syfte är att främja utvecklandet av mångpartisystem och demokrati i samarbetsländerna genom att stöda samarbetsprojekt mellan finska politiska partier och politiska rörelser.

ser i utvecklingsländerna. Genom gemensamma dialog- och utbildningsprogram kan sakkunskap och erfarenhet av god förvaltning i Finland överföras till att bli en del av kulturen i samarbetslandet. Genom samarbetet utvidgas även de finska politiska partiernas beröringsyta och förståelse för utvecklingsländernas demokratiska tillstånd.

Sfp arbetar för:

- att statligt bistånd bör riktas till stater som iakttar mänskliga rättigheter
- att tillräckliga resurser och verktyg avdelas för motarbetande av mänskohandeln
- att Finland lyfter upp kvinnors och barns rättigheter och tar fram en handlingsplan för genomförandet av FN resolutionen 1325
- att sfp på olika nivåer inom partiet aktivt deltar i utvecklandet av riksdagspartiernas egna demokrati-främjande förening DEMO rf.

Internationell handel och Finland

Globalisering och internationell handel har inneburit att levnadsvillkoren för miljontals människor runt om i världen förbättrats. Sfp tror på att den inom EU förverkligade fria rörelsen av personer, varor, tjänster och kapital bör gradvis utvidgas till att också omfatta världshandeln. För många länder är det t.o.m. viktigare med en rättvis handelspolitik än ett ökat bistånd. Det är viktigt att handels- och biståndspolitiken går hand i hand.

I en globaliserad värld måste Finland konkurrera om jobb och företag. I dag befinner sig flera av de traditionella näringsgrenarna i Finland i kris. Konkurrensen från länder som Kina och Indien ökar. För att kunna konkurrera på den globala marknaden måste Finland producera mera effektivt. I denna ekonomiska kapprustning måste vi prioritera rätt. Vi måste anpassa oss och inse att vår ekonomi i framtiden inte i lika hög grad kan vila på arbetsintensiva industribranscher. Det är ett oundvikligt faktum att produktionen av många varor flyttas till länder med billig arbetskraft.

Utvecklingsbistånd och företagsamhet bildar en helhet. Vi ger möjlighet för utvecklingsländernas ekonomier att växa där förutsättningarna finns, inom arbetsintensiva branscher, samtidigt som vi utvecklar vår egen ekonomi och satsar på branscher som kräver kunnande, teknologi och inno-

vationer. Sfp anser också att tjänstesektorn måste utvecklas. Den har en stor sysselsättande potential i Finland och finländska tjänster kan även bli en exportvara.

För att bistå vid den svåra anpassningsprocess som följer vid fabriksnedläggningar i Finland bör samhället agera aktivt och erbjuda hjälp. Det sociala skyddsnätet har varit och skall förbli ett kännetecken för det finländska välfärdssamhället. Därför bör statsbudgeten anslå tillräckliga krismedel för att bistå samhällen som genomgår strukturomvandlingar och ge dem hjälp att resa sig på nytt. Marknaden behöver en buffert som tar emot de stötar som uppstår i en globaliserad värld.

Under hösten 2006 kollapsade ansträngningarna att förhandla fram en friare världshandel, den så kallade Doharundan i Världshandelsorganisationen, WTO. De avgörande frågorna var att USA inte kunde acceptera att sänka sina nationella jordbruksstöd och att EU och Japan fortfarande vill upprätthålla höga jordbrukstullar. Brasilien, Indien och Kina i sin tur var inte villiga att sänka sina tullar för industrivaror.

Sfp ställer sig främmande till utökad protektionism. Vi tror att icke-diskriminerande, globala regler för internationell handel gynnar alla parter och är av avgörande betydelse för en global tillväxt och utveckling. De som gynnas allra mest är de minst utvecklade utvecklingsländerna. Därför är det viktigt att Finland som en del av EU

gör sitt yttersta för att rädda Doharundan och därmed det multilaterala handelssystemet.

Sfp arbetar för:

- att produkter från de minst utvecklade länderna får bättre tillträde både till den europeiska marknaden och andra marknader genom sänkta tullar och ökad handelskapacitet
- att EU och USA tillsammans med större utvecklingsländer räddar det multilaterala handelssystemet
- att dumpning av jordbruksprodukter ska upphöra

Utvecklingspolitik, bistånd och Finlands globala ansvar

Politiken för global utveckling är en uppgift för hela regeringens verksamhet och handlar inte bara om bistånd. Utveckling beror inte på någon enstaka faktor, som bistånd eller handel. Det sker när en rad faktorer samverkar med varandra på ett positivt sätt. Ett rättighetsperspektiv som utgår ifrån att människor är aktörer, inte offer, bör styra vår politik. Demokrati, jämställdhet mellan män och kvinnor och ett barnrättighetsperspektiv bör särskilt lyftas fram. Sfp anser att en samordnad, konsekvent FN-politik behövs för att göra detta möjligt.

Under de senaste åren har utvecklingspolitiken befäst sin ställning i Finland som en del av de yttre förbindelserna och delvis också som en del av inrikespolitiken. Att minska den globala fattigdomen och att säkerställa balansen och de mänskliga rättigheterna i utvecklingsländerna ses även som ett arbete som gagnar det finländska samhället. De senaste åren har Finlands regering förhållandevis väl beaktat utvecklingspolitiken och Finland har på ett förtjänstfullt sätt bidragit till att utveckla en mer samstämmig politik inom den EU. Det här arbetet bör fortsätta.

Det finns ännu stora utmaningar att ta fasta på. Det saknas t.ex mekanismer inom statsförvaltningen som garanterar en sam-

stämmig politik. För att kunna lösa målkonflikter mellan olika politikområden bör ett politiskt organ på högsta möjliga nivå tillsättas. Trots att staten vill minska antalet tjänstemän överlag bör de årligen växande volymerna inom biståndet innebära att tillräcklig administrativ kapacitet säkras inom vår förvaltning.

Sfp vill att Finland skall driva en aktiv, nationellt samordnad politik inom Världsbanken och den Internationella Valutafonden. Finland bör tillsammans med de nordiska och baltiska länderna arbeta för att utvecklingsländernas medverkan i beslutsfattandet förstärks.

Finlands finansiering av utvecklingspolitiken bör öka snabbare. Om Finland inte höjer sitt bistånd i snabbare takt än vad som nu är fallet kan vi inte längre räkna oss till den internationella grupp av lika-sinnade länder som driver en konstruktiv internationell politik. Vår internationella trovärdighet har redan lidit av att vårt finansiella bidrag internationellt ligger under våra tidigare löften. Att fortsätta en sådan politik ligger inte i Finland intresse. Finland bör också aktivt arbeta för att motivera andra än den offentliga sektorn att delta i arbetet för att minska den globala fattigdomen.

Att bistå med humanitär hjälp är en självklarhet för Finland. Trots detta har vi alltför ofta haft svårigheter att lösgöra tillräckliga medel snabbt när en katastrof inträffat. Det är viktigt att tillräckliga humanitära medel avsätts årligen.

Sfp arbetar för:

- att konsekvensen inom utvecklingspolitiken förbättras så att Finland i sitt nationella, europeiska och internationella beslutsfattande eftersträvar att i högre grad än tidigare ta hänsyn till de allra fattigaste ländernas väl
- att ett nytt utvecklingspolitiskt program utarbetas för regeringsperioden 2007–11
- att Finlands bistånd utgör 0,7 procent av BNP år 2010 och att skuldavskrivningar görs utöver det övriga biståndet
- att tillräckliga medel anslås för humanitär hjälp så att tillräckligt snabba beslut kan fattas vid plötsliga katastrofer
- att tillräcklig administrativ kapacitet säkras inom vår statsförvaltning för att på ett hållbart sätt sköta de växande biståndsinsatserna

the 1990s, the number of people in the world who are illiterate has increased from 1.1 billion to 1.2 billion (UNEP 1999).

There are many reasons for the increase in illiteracy. One of the main reasons is the rapid population growth in the developing countries. Another reason is the lack of investment in education. In many developing countries, the government spends very little on education, and the private sector is not interested in investing in education either.

There are also many social and cultural reasons for the increase in illiteracy. In many developing countries, there is a strong tradition of oral culture, and people do not value reading and writing. In addition, many people in these countries are poor and do not have the time or resources to go to school.

There are many ways to reduce illiteracy. One way is to invest more in education. Another way is to promote the value of reading and writing. In addition, it is important to provide people with the time and resources to go to school.

There are many organizations that are working to reduce illiteracy. One of the most well-known is the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). There are also many non-governmental organizations (NGOs) that are working to reduce illiteracy.

There are many challenges to reducing illiteracy. One of the biggest challenges is the lack of resources. In many developing countries, there is not enough money to build schools or to pay teachers. In addition, there are often not enough books or other educational materials.

Another challenge is the lack of motivation. Many people in developing countries do not see the value of reading and writing. They do not see how it can help them in their daily lives. In addition, many people are too busy to go to school.

There are many ways to overcome these challenges. One way is to provide people with the resources they need to go to school. Another way is to promote the value of reading and writing. In addition, it is important to provide people with the time and resources to go to school.

There are many organizations that are working to overcome these challenges. One of the most well-known is the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). There are also many non-governmental organizations (NGOs) that are working to overcome these challenges.

There are many ways to measure illiteracy. One way is to count the number of people who cannot read and write. Another way is to measure the number of people who cannot understand a simple text. In addition, it is important to measure the number of people who cannot use a computer.

There are many ways to improve literacy. One way is to provide people with the resources they need to go to school. Another way is to promote the value of reading and writing. In addition, it is important to provide people with the time and resources to go to school.

There are many organizations that are working to improve literacy. One of the most well-known is the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO). There are also many non-governmental organizations (NGOs) that are working to improve literacy.

